FISURI DE ORGANIZARE AU SUFOCAT ÎN FAŞĂ CAMPIONATUL ŞCOLILOR GENERALE DIN BUCUREŞTI

Poate niciodată fotbalului şcolar nu i s-a găsit o asemenea (teoretică) încadrare organizatorică şi interes oficial ca în prezent.

Pentru prima dată, între federaţia de specialitate şi Ministerul Învăţămîntului, s-a întins o „punte de înţelegere", convenindu-se patronarea comună (alături de Consiliul Naţional al Pionierilor) a unui campionat al şcolior generale, cu organizare şi control centralizat, ferit deci de inconvenientele empirismului şi bunului plac.

Atunci cînd iniţiativele locale îşi găsesc astfel un numitor comun, atunci cînd există posibilitatea canalizării lor într-o direcţie unică şi superioară, se pare că fotbalul şcolar se poate considera salvat, că la baza edificiului se pregăteşte deci o cărămidă dătătoare de nădejdi. Inutil să mai atragem atenţia asupra avantajelor reale ale practicării fotbalului de către şcolari, în proporţie de masă. S-a demonstrat, că este vorba aici de atragerea tineretului într-o activitate fizică organizată şi continuă sub culorile şcolilor respective (efect pedagogic scontat) şi pe deasupra de posibilitatea certă a recoltării de talente pentru fotbalul de performanţă de mîine.

Pe hîrtie, campionatul şcolilor generale din municipiul Bucureşti ar fi trebuit să se inaugureze duminică 29 septembrie. Fiecare sector bucureştean urma să-şi dispute un campionat al şcolilor din perimetrul respectiv organizat în serii de cel mult 6 echipe. Ultima etapă este programată la 27 octombrie. Între 3 şi 17 noiembrie (probabil) se va disputa un turneu pentru desemnarea campioanei de sector.Dintre campioanele sectoarelor se va decide campioana municipiului, între 13 aprilie şi 15 iunie anul viitor. Aceasta îşi va apăra şansele în turneul final pe ţară, ce se va disputa la Bucureşti, între 2 şi 6 iulie.

Am devansat calendarul competiţional, cu dorinţa de a-l face public şi cu speranţa că litera moartă a programelor şi a tabelelor liniate cu grijă şi colorate frumos îşi va găsi traducerea în practică. *Ne exprimăm rezerva, pentru că la această oră, campionatul a şi început să simtă pe propria-i piele avariile lipsei de colaborare dintre factorii organizatorici, a greutăţilor inerente începutului de drum şi ale altor inconveniente obiective (număr mare de echipe, terenuri puţine şi supraaglomerate etc.).*

Nu putem totuşi să nu consemnăm cu regret că numai cu cîteva zile înaintea deschiderii (ipotetice) a acestui campionat, între Inspectoratul şcolar al municipiului Bucureşti şi Comisia orăşenească de fotbal din C.M.E.F.S., existau fisuri de concepţie, puncte de vedere discordante. Ceea ce ni se pare mai grav însă, este faptul că discordanţa provenea nu atît din diferenţa de principii, ci dintr-o lipsă de cooperare elementară. Concret, lucrurile se prezintă astfel :

Marţi 24 septembrie, tov. *Traian Penea* din Inspectoratul municipiului Bucureşti, prezentîndu-ne programul enunţat mai sus, ne garanta liniştitor îndeplinirea lui în perspectivă. La întrebările noastre, dînsul ne-a declarat că singura problemă spinoasă rămîne a terenurilor de joc, (unele sectoare ale Capitalei nu posedă un număr corespunzător) şi a arbitrajelor în această primă fază de sector. Se preconiza încredinţarea conducerii acestor meciuri profesorilor de educaţie fizică de la şcolile neangrenate în întîlnirile respective. Programarea terenurilor rămînea la latitudinea comisiei municipale de fotbal, cu aportul celulelor sale în subordine (consiliile de sector pentru educaţie fizică)...

Peste numai 24 de ore, la comisia municipală, tov. metodist cu probleme de fotbal, *Traian Tomescu*, îşi exprima nedumerirea şi dezacordul. În condiţiile în care, înscrierile de sectoare nu sosiseră pînă marţi 24 septembrie, cum fusese convenit, dînsul susţinea imposibilitatea începerii în timp a fazei de sector. Pînă la acea dată (miercuri 25 septembrie) numai sectoarele 3, 2 şi 7 trimeseseră în termen înscrierile. În aceste condiţii, programarea terenurilor era compromisă, ele fiind cedate altor competiţii fotbalistice. Iar curiozitatea noastră privind rezolvarea arbitrajelor, şi-a găsit o cu totul altă satisfacţie decît cu o zi înainte la Inspectoratul şcolar. Nu mai era vorba acum de personal voluntar (şi deci diletant) ci de arbitri calificaţi de la Colegiul municipal. Întîrzierea înscrierilor era pusă pe seama slabei activităţi a Inspectoratului, care la faza de sector, n-a impulsionat la timp şi cu energia cuvenită. Decepţionaţi şi dezorientaţi, am dat fuga, deci, înapoi, la Inspectorat. Aici se scuza fenomenul, prin confuzia destinaţiei acestor înscrieri care trebuiau trimise, se susţine, direct la comisia municipală de fotbal, fără halta inutilă a Inspectoratului (pe masa Inspectoratului se mai găseau, ce-i drept, înscrierile trimise de sectoarele 1 şi 4). Cu tendinţa de elucidare, venind vorba iarăşi despre arbitraje, am fost informaţi că între timp s-a apelat la aportul voluntar al studenţilor de la I.C.F., prima variantă (cu profesorii de sport), căzînd din lipsă de cadre pricepute. Părerile tov. Tomescu erau scuzate prin presupusa prioritate pe care dînsul ar acorda-o campionatelor de fotbal fără profil şcolar (la această opinie, s-a raliat şi tov. inspectoare, Eugenia Ţicaliuc). Totuşi, am fost asiguraţi că în timpul stabilit se va începe campionatul şcolilor generale, cu excepţia doar a sectoarelor 6 şi 5...

Două zile mai tîrziu, vineri 27 septembrie, tov prof. Tomescu, ne-a asigurat că de fapt numai sectoarele 4 şi 6 (!) îşi vor începe campionatul, dar de duminica viitoare, totul va reintra în normal.

Oare ?

P.S. Desolidarizările şi acuzaţiile, în special de la Inspectorat spre C.M.E.F.S. se făceau cu zîmbetul pe buze şi în termeni amicali. O recunoaştere tacită a culpei sau simpla dorinţă de a nu deteriora nişte relaţii ce, într-adevăr, se cer imperios sincronizate ?

Ion CUPEN

„COPIII MINERULUI"

S-au încheiat întrecerile campionatului de copii al municipiului Baia Mare. Campioană — MINERUL, antrenată de **Paul Gallis,** care se ocupă şi de pregătirea echipei de juniori a clubului, aflată de asemenea pe primul loc în campionatul respectiv.

Pe locurile următoare : **Chimistul I** (antrenor Al. Ardoş), **Chimistul III** (antrenor Şt. WEISS), **Topitorul, Motorul, Chimistul II, Băimăreana, Constructorul.**

Dintre tinerii sportivi s-au evidenţiat **Şt. Hoffmeister, Şt. Mihalcic, A. Medvetz** (Minerul), **F. Cherila, P. Pakai** (Chimistul I), **A. Ivansuc, A. Todoran** (Topitorul) şi **Al. Bud** (Motorul).

VASILE SĂSĂRANU
corespondent

RADU ION, Slatina.

Cam tardivă scrisoarea dvs. referitoare la renumitul Alfredo Di Stefano. Şi asta pentru că el a plecat de la Real Madrid cu destui ani în urmă. De ce ? Din cauza vîrstei. „Don Alfredo" nu prea a vrut să accepte, dar pînă la urmă desfacerea contractului s-a făcut de comun acord. După Real, Di Stefano a activat ca jucător şi apoi ca antrenor la Espanol Barcelona (calitate în care a fost şi la noi în ţară, la meciurile cu Steagul roşu, din cadrul „Cupei oraşelor tîrguri"). În clipa de faţă, aşa cum de altfel s-a şi anunţat în presă, Di Stefano a revenit în ţara sa de baştină, Argentina, şi lucrează la clubul Boca Juniors din Buenos Aires.

●

ALEXANDRU TATOMIR, Bucureşti.

Ce rezultate de valoare a înregistrat Rapid Bucureşti în arena internaţională ? Sînt destul de multe. De altfel, nici nu se putea ca astfel de rezultate să nu existe în cariera de aproape 50 de ani a echipei. Să vă amintim cîteva : calificarea în finala „Cupei Europei Centrale", ediţia din 1940 (dacă doriţi amănunte suplimentare citiţi răspunsul dat în nr. 121 cititorului nostru Ciprian David din Cluj); cîştigarea „Cupei balcanice" rezervată echipelor de club ; cucerirea, anul acesta a titlului de campioană internaţională feroviară; şi apoi, nu uitaţi de victoria cu 2—1 obţinută în 1964, la Belgrad, de selecţionata noastră alcătuită în majoritatea ei din jucătorii Rapidului, asupra celei olimpice a Iugoslaviei. Să sperăm că vom nota şi în viitor rezultate frumoase ale formaţiei dvs. favorite

POŞTA REDACŢIEI

NECULAI BĂJENARU, com. Cordun, jud. Neamţ.

Este firesc ca la notele acordate jucătorilor să existe diferenţe. În fond, părerile sînt subiective. Dacă ele ar fi identice, ar mai fi... interesante ? Din alt punct de vedere, nu de puţine ori un fotbalist care a încîntat publicul prin jongleriile lui şi ar fi primit nota 10 din partea tribunelor şi chiar a cronicarului, s-ar putea să primească nota 5 din partea antrenorului său care să motiveze acest lucru spunînd : **„Da, jucătorul X a jucat foarte bine, dar numai pentru spectatori ; pentru echipă a jucat de 5 !"**.

●

MARIN BĂLTEANU, com. Suciuş, jud. Bihor

Probabil că dv. nu aţi citit cu atenţie nr. 119 al revistei noastre. Sub golgeterii publicaţi de noi în acel număr se spunea că clasamentul în cauză a fost refăcut, în urma sesizării jucătorilor Universităţii Cluj : i se trecuseră lui Oprea mai multe goluri decît marcase în realitate. Adică : Mustăţea, Uifăleanu şi Coman la Bacău; Mustăţea şi Bungău cu Rapid; Oprea (2), Creţu şi Pexa cu „U" Craiova. Deci greşeala a fost făcută în primele trei etape. La aceştia, adunaţi-i pe ceilalţi marcatori şi rezultatul va fi cel publicat de noi.

●

IONEL MECHEŞ, com. Tîrnova, jud. Arad.

Cam greu să vă oferim autorii tuturor golurilor marcate de U.T.A. în perioada 1946/47 — 1967/68. Vă oferim însă formaţiile pe care ni le-aţi cerut : **U.T.A. — Steaua 3—1 (30.IV.1967):** Gornea — Birău, Bakos, Kucia, Czako — Igna, Meţcas — Şchiopu (min. 67 Axente), Jac, Tr. Popescu, Chivu. **U.T.A. — Steagul roşu 5—1** (14.V. 1967) : Gornea (min. 25 Weichelt) — Birău, Bacoş, Cucia, Ţîrlea — Igna, Meţcaş (min. 85 Domide) — Axente, Jac, Tr. Popescu, Chivu.

●

SAVU TIŢOIU, Slatina.

Iată formaţiile solicitate : **Iugoslavia — România 3—1** (Belgrad, 6.V.1928); România : Kiss — Hoksari, Rech — Steiner I, Vogl, Ciolac — Raab, Sepi, Wetzer I, Possak, Kilianovici. Au marcat Pasilovici (min. 7, 42) şi Stoianovici (min. 26) pentru Iugoslavia, Possak (min. 85) pentru echipa noastră. **România — Iugoslavia 2—3** (Bucureşti, 10.V.1929); România Zombory — Steiner II, Madarasz — Rafinsky, Vogl, Ciolac — Boroş, Tănzer, Subăşeanu, Giurgiu, Cipcigan. Au marcat : Subăşeanu (min. 20), Boroş (min. 35) pentru România, Pavelici (min. 27), Giller (min. 60) şi Hitrec (min. 68) în favoarea oaspeţilor. **România — Iugoslavia 2—1** (Bucureşti, 6.X. 1929); România : Czinczer — Steiner II, Bürger — Rafinsky, Vogl, Stanciu — Dumitrescu, Deşu, Sepi II, Ciolac, Covaci. Au marcat : Sepi II (min. 35), Ciolac (min. 40) pentru România, respectiv Marianovici (min. 71).

ASPECTE DIN CAMPIONATUL JUDEŢEAN

ATENŢIE LA DISCIPLINĂ !

Noua ediţie a campionatului de fotbal al judeţului Galaţi a reunit la start 14 echipe. După disputarea a 4 etape se cuvin a fi menţionate cîteva aspecte care trebuie să se afle în atenţia comisiei judeţene :

1) Echipele Recolta Tudor Vladimirescu, Foresta Cosmeşti, Muncitorul Ghidigeni nu asigură cele mai bune condiţii de disputare a jocurilor, din care cauză pe terenurile acestor echipe s-au produs incidente.

2) Sînt multe echipe care nu prezintă legitimaţiile jucătorilor, iar altele nu respectă instrucţiunile federaţiei şi comisiei judeţene cu privire la limitele de vîrstă (de exemplu : Muncitorul Ghidigeni).

3. Siderurgistul C. S. Galaţi nu a prezentat echipa de juniori (în etapa a II-a) motiv pentru care a pierdut jocul cu 3—0.

4) Cu toate eforturile depuse de comisia de disciplină privind întărirea muncii educative, o serie de fotbalişti continuă să joace dur, să-şi lovească adversarul sau să aducă injurii conducătorilor de joc. Pentru astfel de fapte au fost suspendaţi M. Severin *(Trefilorul Galaţi),* T. Vlase *(T. Vladimirescu) — pe cîte 6 etape,* Vasile Severin *(Trefilorul) — 5 etape,* M. Nistor *(T. Vladimirescu) — 4 etape,* Costin *(Metalosport Galaţi),* Bratu *(Victoria Galaţi) pe cîte 3 etape.*

Şi acum, două aspecte pozitive :

1) Echipa Constructorul I.C.M.S. Galaţi este alcătuită numai din juniorii care anul trecut activau la Oţelul.

2) A fost reînviată tradiţia unui nume celebru cu ani în urmă : D.V.A. Galaţi. Să vedem însă cum vor înţelege actualii fotbalişti să onoreze această denumire care este vie în amintirea gălăţenilor şi acum, după trecerea a peste două decenii.

T. SIRIOPOL
corespondent

MEREU TÎNĂR, LIVIU COMAN AŞTEAPTĂ AL 20-LEA CAMPIONAT

Într-una din aceste zile de toamnă, pe stadionul Metalul din parcul sibian „Sub-arini" l-am întîlnit pe **Liviu Coman,** portar titular la C.S.M. Sibiu.

Prezent înaintea celorlalţi la antrenamentul obişnuit, am avut prilejul să port cu el o discuţie, bineînţeles, pe tema fotbalului şi a... amintirilor. Echipa lui tocmai jucase la Reşiţa :

— Cum a fost duminică, Liviule ?

— Am apărat ca în tinereţe ! Păcat că echipa a mers foarte slab, altfel ne puteam înapoia cu un punct.

— Apropo de tinereţe : cîţi ani ai ?

— La 5 iunie am împlinit 36 !

Şi, aşa, Liviu Coman şi-a dat frîu liber amintirilor.

Născut la 5 iunie 1932 în comuna Roşia din judeţul Sibiu, fiu de ţărani muncitori, a îndrăgit fotbalul încă din anii cînd era elev la liceul comercial din Sibiu unde, pe atunci, în 1947, juca în echipa de pitici Progresul—Sănătatea. A activat apoi ca junior şi senior în echipa Electrica Sibiu de unde a trecut în 1950 la Metalul Sibiu, în Divizia B. În 1952 pleacă să-şi satisfacă stagiul militar şi joacă la Casa Armatei Cîmpulung Moldovenesc şi apoi, din returul campionatului din 1953, apără buturile formaţiei bucureştene C.C.A. Campionatele 1954, 1955 şi 1956 îl găsesc la Locomotiva Bucureşti. Urmează apoi perioada cea mai frumoasă din activitatea sa sportivă : cele peste 160 de partide jucate între anii 1957—1964 la U. T. Arad. Revine apoi la Sibiu unde joacă şi astăzi. Pe scurt, a participat la 6 campionate în „B" şi la 12 în „A", a luat parte la 16 ediţii ale „Cupei României".

Activitatea fotbalistică a lui Coman a continuat şi în afara graniţelor ţării. A făcut turnee în 14 ţări ; cu echipa naţională în Suedia, Norvegia şi R. D. Germană, iar cu echipele de club în Orientul Apropiat, U.R.S.S., Cehoslovacia, Polonia, Albania, Iugoslavia etc. A făcut parte de trei ori din lotul naţional A, dar a avut „ghinionul" să-i aibă în faţa sa pe Voinescu şi Toma în perioada lor de glorie.

Înainte de a pleca să se echipeze la vestiar, Liviu Coman mi-a mărturisit că mai are o dorinţă de îndeplinit : **„Vreau să particip la cel de al 20-lea campionat de fotbal, deci să mă menţin în formă sportivă pînă în 1970".**

Modest şi sîrguincios, Liviu Coman poate realiza această performanţă deoarece la baza acestor ani de activitate încununată de succese pe terenurile de fotbal, el se dăruie cu totul disciplinei şi perseverenţei. Fotbalist de frunte, lăcătuş mecanic la fabrica „Libertatea" din Sibiu, părinte şi soţ model, Liviu Coman poate fi un exemplu pentru mulţi dintre fotbaliştii de la C.S.M. Sibiu.

ILIE IONESCU
corespondent

P.S. Referitor la partida susţinută de sibieni la Reşiţa, ing. Miron Dragoman, fostul „tunar" al Universităţii Cluj, acum membru în biroul secţiei de fotbal a C.S.M., prezent la meci, mi-a spus : **„Faptul că echipa noastră a primit un singur gol, se datoreşte în mare măsură formei excelente a lui Coman care şi-a salvat echipa de la o înfrîngere de cel puţin 5—6 goluri. De altfel, el a apărat în această partidă şi o lovitură de la 11 m !"**